

نقد و

بررسی

بررسی از

نظریات

اداره

حقوقی

فهرست قضائیه

حسن پاشیان
کارشناس حقوق قضائی
(استادفوق)

۱- شماره و تساریخ نظریه: ۷/۵۴۱۱-
۱۳۶۵/۹/۱۵ جلد ۱ صفحه ۵۸۲

سؤال: با توجه به قانون منع توقیف اشخاص در قبال تخلف از انجام تعهدات و الزامات مالی، مصوب سال ۱۳۵۲ و تبصره م. ۱۳۹ ق. تعزیرات مصوب سال ۶۲، آیا ماده ۳۰۵ اصلاحی سال ۱۳۵۴ ق. دادرسی و کیفر ارتش، به قوت خود باقی است و می توان بدان استناد و عمل نمود یاخیر؟

نظریه اداره حقوقی

م. ۳۰۵ ق. دادرسی و کیفر ارتش دارای دو قسمت است: قسمت اول محکومیت به جزای نقدی و قسمت دوم محکومیت به غیر جزای نقدی، مانند پرداخت خسارت به نفع دولت، قسمت اول این ماده به قوت و اعتبار خود باقی است. بدین معنی که اگر کسی به جزای نقدی محکوم شود و از پرداخت آن امتناع نماید و دسترسی هم به اموال وی نباشد باز هر پانصد ریال یک روز حبس می شود. ولی قسمت دوم آن با قانون منع توقیف اشخاص در قبال تخلف از انجام تعهدات و الزامات مالی که وارد بر آن است، مخالف و نتیجتاً مغایر است. یعنی اگر کسی به پرداخت وجهی (نه از بابت جزای نقدی و جریمه) به صندوق دولت محکوم شود و دسترسی به اموالی نباشد نمی توان او را به آزاء هر پانصد ریال یک روز بازداشت نمود. ضمناً اگر مورد باماده ۱۳۹ قانون تعزیرات منطبق باشد طبق آن ماده و تبصره آن عمل خواهد شد.

نقد: با مذاقه در نظریه اداره محترم

حقوقی ملاحظه می گردد: اداره مذکور ماده ۳۰۵ قانون آیین دادرسی و کیفر ارتش^(۱) را به دو قسم تقسیم و قسمت دوم آن را مخالف با حکم قانون منع توقیف اشخاص در قبال تسخلف از انجام تعهدات و الزامات^(۲) دانسته است.

در این که قسمت دوم ماده ۳۰۵ قانون آیین

دادرسی و کیفر ارتش مخالف قانون منع توقیف اشخاص می باشد هیچ گونه شک نیست، لیکن برخلاف نظریه تراز شده که قانون منع توقیف اشخاص را وارث بر ماده ۳۰۵ ق. آ. د. ک. می داند قضیه بالعکس است و ماده ۳۰۵ قانون آ. د. ک. وارد بر قانون منع توقیف اشخاص می باشد و دلیل این ادعا نیز مؤخر بودن تاریخ وضع ماده ۳۰۵ ق. آ. د. ک. (۱۳۵۴) بر تاریخ وضع قانون منع توقیف اشخاص (۱۳۵۲) می باشد. لذا می توان با استنباط از مقررات ماده ۳۰۵ ق. آ. د. ک. محکومین دادگاههای نظامی را که به موجب احکام قطعی محکوم به پرداخت جزای نقدی بنفع دولت شده اند را در صورت امتناع و عدم دسترسی به اموال آنان، بازاء هر پانصد ریال یک روز بازداشت نمود. اگر چه فی الحال به دلیل عدم استفاده از مقررات ماده ۳۰۵ ق. آ. د. ک. (که بعنوان یک اهرم برای نیروهای مسلح ایجاد شده). بسیاری از محکومین فوق الوصف که محکوم بپرداخت مبالغی (غیر از جزای نقدی) به دولت (نیروهای مسلح) شده اند، آزادانه و بدون تعقیب کیفری و داشتن دغدغه خاطر (خصوصاً چنانچه از خدمت برکنار شده باشند) حقوق بیت المال را تضییع و آخر الامر نیز نیروهای مسلح برای دریافت محکوم به از محکوم علیه ناچار از مراجعه به دادگاههای عمومی می باشند که این

دادرسی و حکایت‌های تاریخی

قاضی القضاة زين الدين ابو الحسن حقا
وزارت را پذیرفتند:

در زمان مسنطات المنصور به قاضی القضاة مائتی زین الدین ابوالحسن علی پهلوان قبول منصب وزارت کردند. اما قاضی حقا مائتی به پذیرفتن این مقام نداشت. پس به انواع مختلف درخواست بود و استاز هر چه ناممکن زد گرفت و در آن پهلوان، تا آنکه پای فشرده که به تالار ورودی قصر رفت. پهلوان - (پاره‌های که شانه را می‌پوشاند) و سمانه پهلوانه «بزرگ» خود برداشت. فوقانیه - (کفای قاضی) را از تن بیرون کرد. چنان که جز یک تیغ - (سرفه‌چین) و یک دلق - (لباس روحانی مرکب از قطعات پانجه به رنگ‌های مختلف) پهلوانی برای وی ماند. چون قاضی به این حال برای استیفاه بود، امیران نیز به پا خواستند و گرد او حلقه زدند. اما موجب این رفتار را نمی‌دانستند. قاضی در این لباس بود که نایب السلطنه امیر حسام الدین طبرستانی داخل شد. از مشاهده این حالت سخت متعجب گردید. علت را پرسید قاضی جواب داد: «وقتی از شهر خود به اینجا قدم نهادم، فقط لباسی نظیر همین که اکنون به تن دارم بر تن داشتم. اما پس از حصول سعادت دوستی شما و خدمتگزاری سلطان، این طبعان را این چه و این همان بزرگ منصب قضا برایا افزودند شده است. اکنون اگر شما وعده دهید که سلطان را قاضی کنید تا مرا از قبول این منصب که عطا نموده معاف فرود و در وضع فعلی بگذارند، بسیار مسرور می‌گردم. ولی اگر چنین وعده‌ای ندهید، من دیگر هرگز این لباسی قضا را نخواهم پوشید و با همین لباس به شهر طبرستان باز می‌گردم. نایب السلطنه لباسهای ششمی خود را برای پهلواند و وعده داد کاری کند که من بعد با پهلواند قبول وزارت مزاجم بولشوند.»

از قصه‌های حضرت علی (ع)

تاریخ

چون در مدینه فریاد مرزبانان شد که بزرگترین داور، میان من و مادرم داوری کن. صبر او را دیدند و گفت: «چرا به داوری نرفتی؟» او نه ماهه مرا در شکم خود داشته و دوستان نیز شهر داده است. حالا که بزرگ شدم و چپ و

نقذ: در مورد قسمت دوم این نظریه (بدون کاری) می‌توان گفت:

اولاً: در هیچ یک از بندهای مذکور مادتين ۹۹ قانون آجا و ۱۰۸ قانون سپاه، ذکرى از تعليق از شغل به میان نیامده است. ثانياً برابر تبصره ۲ مادتين ۹۹ قانون آجا و ۱۰۸ قانون سپاه^(۵) مدت بدون کاری جزایام خدمت از لحاظ بازنشستگی محسوب می‌گردد. ثالثاً برابر ماده ۱۲۸^(۶) قانون آجا، میزان دریافتی ماهانه پرسنل بدون کار بر مبنای یک دوم حقوق درجه یا رتبه آنها و برابر ماده ۱۶۸ قانون سپاه^(۷) که از لحاظ میزان مقررى از ارتش افزونتر است دریافتی ماهانه پرسنل بدون کار بر مبنای یک دوم حقوق و مزایای مستمر آنها محسوب و پرداخت می‌گردد.

این درحالی است که مستفاد از مفهوم ذیل ماده ۷ قانون تشدید مجازات، مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری^(۱۳) که ذیلاً ذکر می‌گردد:

«در صورتی که متهم به موجب رأی قطعی برائت حاصل کند ایام تعليق جزء خدمت او محسوب و حقوق و مزایای مدتی که به علت تعليق نگرفته دریافت خواهد کرد.»

و همچنین قرینه مذکور در ذیل تبصره ۴ ماده ۳ قانون فوق‌الذکر^(۸) اشعار می‌دارد: به ایام تعليق مذکور در هیچ حالت هیچ گونه حقوق و مزایایی تعلق نخواهد گرفت. به خوبی می‌توان استنباط نمود که از تاریخ صدور کیفرخواست کلیه حقوق و مزایای متهم مسدود می‌گردد و از دو عبارت «ایام تعليق جزء خدمت او محسوب» و «حقوق و مزایای مدتی راکه به علت تعليق نگرفته دریافت خواهد کرد» به صراحت روشن است که ایام تعليق (منجر به محکومیت) جزء خدمت محسوب نمی‌گردد و همچنین حقوق و مزایا

امر به مراتب مشکل‌تر از اعمال مقررات ماده ۳۰۵ ق.آ.د.ک.ا. بوده و مستلزم صرف وقت و هزینه‌های زیاد و گاهی نیز سبب عدم دسترسی مجدد به محکوم علیه می‌باشد.

۲- شماره و تاریخ نظریه: ۷/۵۹۴۰-۲۸/۸/۱۳۷۳ جلد دوم صفحه ۵۶۵.

سؤال: مراد از عبارت «... از تاریخ صدور کیفرخواست از شغل خود معلق خواهد شد...» مذکور در ماده ۷ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری در مورد نظامیان چیست؟ و در ایام تعليق رابطه استخدامی مرتکب با اداره و یگان متبوعه‌اش باتوجه به ماده ۸۸ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران و ماده ۹۷ قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به چه صورت می‌باشد؟

نظریه اداره حقوقی

ماده ۷ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری^(۳) مقرر می‌دارد... در صورتی که مرتکب از مامورین مذکور در این قانون باشد از تاریخ صدور کیفرخواست از شغل خود معلق خواهد شد، دادسرا مکلف است صدور کیفرخواست رابه اداره یا سازمان ذی ربط اعلام دارد، در صورتی که متهم به موجب رأی قطعی برائت حاصل کند، ایام تعليق جزء خدمت او محسوب و حقوق و مزایای مدتی راکه به علت تعليق نگرفته دریافت خواهد کرد. بنابراین و به موجب این ماده تعليق مامور از شغل خود رابطه استخدامی او را با اداره مربوطه قطع نمی‌کند و این حالت باتوجه به مقررات مواد ۸۸ و ۹۹ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران و مواد ۱۷ و ۱۰۸ قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی^(۵) از مصادیق بدون کاری خواهد بود.

نیز قطع کامل می‌گردد. و فقط در صورت برائت از اتهام انتسابی وضعیت خدمتی ایام تعلیق به انتساب تبدیل و کلیه حقوق و مزایای استحقاقی پرداخت و مدت تعلیق نیز در این حالت از لحاظ بازنشستگی، ترفیع، منظور و احتساب می‌گردد.

در صورتی که بر طبق نظریه اداره محترم حقوقی قوه قضائیه اگر ایام تعلیق را حالت بدون کاری فرض کنیم بناچار برابر تبصره ۲ مادتهین ۹۹ قانون آجا و ۱۰۸ (۵۲) قانون سپاه مدت ایام تعلیق جزء خدمت متهمین محسوب و نیز برابر مادتهین ۱۴۸ قانون آجا (۶) و ۱۶۸ قانون مقررات استخدامی سپاه (۷) حسب مورد از یک دوم حقوق و یا حقوق و مزایا بهره‌مند خواهد شد. و این موضوع برخلاف مقررات مذکور در ماده ۷ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشا و اختلاس و کلاهبرداری می‌باشد و فی الجمله پاسخ مورد استعلام خارج از شمول مقررات ماده ۸۸ و ۹۹ قانون آجا و مواد ۹۷ و ۱۰۸ قانون سپاه خواهد بود.

بر پایه نظریه اخیر الذکر سؤالی که مطرح می‌شود این است که وضعیت خدمتی پرسنل آجا و سپاه، الزاماً بایستی مطابق یکی از بندهای ماده ۸۸ قانون آجا و ۹۷ قانون سپاه حسب مورد باشد تا بتوان عملیات پرسنلی لازمه را در مورد آنان انجام داد. پس پرسنل معلق موصوف در سؤال مطروحه چه وضعیتی از لحاظ خدمتی خواهند داشت؟

در پاسخ می‌توان گفت: صحیح است که پرسنل آجا و سپاه بایستی از لحاظ خدمتی در یکی از وضعیت‌های مندرج در ماده ۸۸ قانون آجا و یا ۹۹ قانون سپاه را داشته باشند، اما در این مورد خاص به حکم و اجازه قانون پرسنلی که به اتهام ارتشا و اختلاس و کلاهبرداری معلق از خدمت گردیده‌اند، قابل انطباق با هیچ یک از بندهای مادتهین فوق الذکر نمی‌باشند و تعلیق از شغل در موارد مذکور در

قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشا و اختلاس و کلاهبرداری تأسیسی جداگانه و مشمول مقررات مقرر در آن قانون می‌باشد. ذکر این نکته ضروری است چنانچه تعلیق از شغل برابر قانون اخیر الذکر مصادف با بازداشت پرسنل نظامی نیز باشد، در این صورت نیز حالت استخدامی حالت تعلیق می‌باشد نه بازداشت؛ زیرا بازداشت جزء ایام خدمت از لحاظ بازنشستگی محسوب و نیز مشمول بدون کاری و دریافت میزان مقرری در ماده ۱۴۸ قانون آجا و ۱۶۸ قانون سپاه حسب مورد خواهد بود که باتوجه بصراحت ماده ۷ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشا و اختلاس و کلاهبرداری و منطبق نمودن افراد معلق بازداشت شده با وضعیت بازداشت خلاف مقررات ماده ۷ مذکور می‌باشد.

۳- شماره و تاریخ نظریه: ۱۳۳۲/۷-۱۷۳۲-۵/۱۳۳۳

سؤال: اگر درباره پرسنل کادر ثابت نظامی قرار منع پیگرد یا موقوفی تعقیب و یا حکم برائت صادر شود و یا به بیش از ۲ سال حبس و یا به کمتر از ۲ سال حبس محکوم شود وضع پرداخت حقوق ایام فرار او چیست و چگونه باید اقدام نمود؟
نظریه اداره حقوقی

پرسنل فراری کادر ثابت پس از دستگیری یا معرفی بلافاصله شروع به خدمت نموده از نظر کیفری، تحت تعقیب قرار می‌گیرند. در صورت صدور قرار منع تعقیب یا موقوفی تعقیب و یا حکم برائت وضع خدمتی چنین پرسنلی از فراری به انتساب تبدیل خواهد شد. (بند الف ماده ۹۹ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران (۹) و میزان دریافتی ماهانه پرسنل منتسب (۱۰) به ماده ۱۴۸ ق. مزبور (۶) بر مبنای یک دوم حقوق درجه یا رتبه آنها محاسبه و تعیین می‌شود، لکن در صورت محکومیت به بیش از ۲ سال حبس باتوجه به تبصره ذیل ماده ۴ قانون مجازات جرائم

نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، ممکن است از خدمت اخراج شوند و در صورت محکومیت به کمتر از ۲ سال حبس حقوق ایام غیبت و فرار آنها پرداخت نخواهد شد.

پروسی: میزان دریافتی ماهیانه پرسنل منتسب برابر ماده ۱۴۵ (۱۱) قانون آجا بر مبنای حقوق و مزایای مستمر پرسنل حاضر به خدمت همطراز آنان و مزایای آخرین شغل آنها محاسبه می‌گردد فلذا استنادیه اداره حقوقی به ماده ۱۴۸ قانون آجا بلا وجه بنظر می‌رسد. ادامه دارد

ضمائم

۱- ماده ۳۰۵ قانون آیین دادرسی و کفایتش مصوب تیرماه ۱۳۵۲ به شرح زیر است:

ماده ۳۰۵- هرکس به موجب حکم قطعی دادگاه نظامی به پرداخت جزای نقدی یا مرپرداخت نقدی دیگر به صندوق دولت محکوم شده باشد و از پرداخت آن امتناع نماید و به اموال او هم دسترسی نباشد بعد از خاتمه کیفر حبس براه هر پانصد ریال یا کمتر آن یک روز بازداشت می‌شود و مدت بازداشت در هر حال بیش از پنجسال نخواهد بود.

۲- صدر ماده واحده قانون منع توقیف اشخاص در برابر تعقیب از انجام تعهدات و الزامات مالی مصوب آبانماه ۱۳۵۲ به شرح زیر است:

از تاریخ اجرای این قانون جز در مورد جزای نقدی هیچ کس در قبال عدم پرداخت دین و محکوم به و تعقیب از انجام سایر تعهدات و الزامات مالی توقیف نخواهد شد و کسانی که به این جهات در توقیف می‌باشند آزاد می‌شوند.

۳- ماده ۷ قانون مجازات مرتکبین ارتشا و اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۶۷/۹/۱۵ مجمع تشخیص مصلحت نظام به شرح زیر است:

ماده ۷- در هر مورد از بزه های مندرج در این قانون که مجازات حبس برای آنان مقرر شده، در صورتی که مرتکب از سازمانین مذکور در این قانون باشد، از تاریخ صدور کیفرخواست از شغل خود معلق خواهد شد و اداسرا مکلف است صدور کیفرخواست را به اداره با سازمان ذی ربط اعلام دارد. در صورتی که متهم به موجب حکم قطعی برائت حاصل کند، ایام تعلیق جزء خدمت او محسوب و مزایای مدتی را که به علت تعلیقی نگرفته دریافت خواهد کرد.

۴- مواد ۸۸ و ۹۹ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران مصوب

ماده ۸۸- وضعیت پرسنل مشمول این قانون از لحاظ خدمت حسب مورد به شرح زیر خواهد بود:

الف: خدمت آزمایشی ب: خدمت آموزشی ج: حاضر بخدمت. د: مامور ه: مامور بخدمت و: مرخصی ز: غایب ح: فراری ط: بازداشتی ی: منتظر خدمت ک: بدون کار ل: منتسب.

ماده ۹۹- بدون کار و وضع پرسنلی است که به یکی از احوال زیر موقتاً از کار برکنار گردند:

الف: به موجب فرآه‌های صادره از مراجع ذیصلاح قضایی بازداشت شوند:

ب: بر ابر احکام صادره از دادگاههای صالح زندانی شوند.

ج: به علت عدم پرداخت محکوم به پادهمی منجر به صدور اجرائیه زندانی شوند.

د: به علت ارتکاب تخلفات انضباطی بدون کار شوند.

ه: در صورتی که محکوم به اقامت اجباری یا ممنوع اقامت در محل معین شوند.

تبصره ۱- چنانچه در محل اقامت پرسنل مشمول بنده پادگان و یا سازمان نظامی وجود داشته باشد ارتش در صورت نیاز می تواند آنرا بجای بدون کاری در آن محل حاضر به خدمت نماید.

تبصره ۲- مدت بدون کاری جزء ایام خدمت برای طرفین منظور نشده و تنها از نظر بازنشستگی محسوب می گردد.

کسور بازنشستگی این مدت بر اساس آخرین حقوق قبل از بدون کاری به صندوق بازنشستگی واریز خواهد شد.

تبصره ۳- محکومیت به میزانی که مشمول عفو، آزادی مشروط، تعلیق اجرای مجازات، تاخیر اجرای حکم یا حبس با خدمت قرار گیرند باعث بدون کاری نخواهد شد.

ماده ۹۷ قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مصوب ۷۰/۷/۲۱ هجری شمسی ماده ۸۸ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران مذکور در فوق می باشد و ماده ۱۰۸ آن قانون با مختصر تغییر عبارتی مانند ماده ۹۹ قانون ارتش است.

ماده ۱۲۸ قانون آجا بشرح زیر می باشد:

ماده ۱۴۸- میزان دریافتی ماهانه پرسنل منتظر از خدمت بر مبنای دوسوم و پرسنل بدون کار بر مبنای یک دوم حقوق درجه یارثه آنها محاسبه و تعیین می گردد.

ماده ۱۶۸- میزان دریافت ماهانه پرسنل منتظر خدمت بر مبنای دو سوم و پرسنل بدون کار بر مبنای یک دوم حقوق درجه یارثه و مزایای مستمر آنها محاسبه و پرداخت می گردد.

تبصره ۴ ماده ۳ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشا

و اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۶۷/۹/۱۵ مجمع تشخیص

مصلحت نظام بشرح ذیل است:

تبصره ۴- هرگاه میزان رشوه بیش از مبلغ دوپست هزار ریال باشد، در صورت وجود دلایل کافی صدور قرار بازداشت موقت بمدت یکماه الزامی است و این قرار در هیچ یک از مراحل رسیدگی قابل تبدیل نخواهد بود. همچنین لژی دستگاه می تواند پس از پایان مدت بازداشت موقت کارمند را تا پایان رسیدگی و تعیین تکلیف نهایی وی از خدمت تعلیق کند. به ایام تعلیق مذکور در هیچ حالت هیچ گونه حقوق و مزایایی تعلق نخواهد گرفت.

۹- بند الف ماده ۹۹ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران:

الف: در صورت صدور رای برائت یا اقرار سرفروشی تعقیب یا اقرار منع پیگرد ایام حبسیت و فرار به انتساب تبدیل خواهد شد.

۱۰- صدر ماده ۱۰۰ قانون ارتش جمهوری اسلام ایران:

ماده ۱۰۰- منتسب وضعیت پرسنلی است که در یکی از حالت‌های زیر از یگان خدمتی خود متفک گردیده و در اختیار آجودانی نیرو یا سازمان مربوطه یا آجودانی ستاد مشترک قرار می گیرد و کلیه عملیات پرسنلی آنان در مدت برعهده آجودانیهای مزبور می باشد. مدت انتساب جزء مدت خدمت برابر تسرفوج منظور می گردد، به استثنای پرسنل مفقودالای که موقوف به تعیین تکلیف آنان است.

۱۱- ماده ۱۲۵ قانون آجا به شرح زیر است:

ماده ۱۴۵- دریافتی ماهانه پرسنل اسیر و گروگان و مفقودالایر و منتسب و مأمور به خدمت بر مبنای حقوق و مزایای مستمر پرسنل حاضر به خدمت هم‌تراز آنان و مزایای آخرین شغل آنها محاسبه می گردد.

ماده ۱۴۸- میزان دریافتی ماهانه پرسنل منتظر از خدمت بر مبنای دوسوم و پرسنل بدون کار بر مبنای یک دوم حقوق درجه یارثه آنها محاسبه و تعیین می گردد. ماده ۱۶۸- میزان دریافت ماهانه پرسنل منتظر خدمت بر مبنای دو سوم و پرسنل بدون کار بر مبنای یک دوم حقوق درجه یارثه و مزایای مستمر آنها محاسبه و پرداخت می گردد. تبصره ۴ ماده ۳ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشا

راست است و می توانیم و خوب و بد را بشناسیم
می بینیم هر از خود دور کرده می گردند گو
فرزاد من یعنی ۲ مهر رویه زین کرد و گفت
این جوان چه می گوید؟ زین گفت: به خدا
قسم این جوان را نمی شناسم و نمی ظلم از
چه خانواده ای است، او دروغ می گوید و من
نمی شناسم شما رسوا سازد من دشمنی از طرف
و تاکنون از دواج نکند و با کرامت
مهر گشت و مهر نامهای خود گویا
دشمنی از زین گفته آنی سر از زین می شناسد
من بر این امر گفتم
پول زین پیش آمدند و گویا دادند که این
جوان دروغ می گوید، می شناسد این زن را و
گفته ام رسوا کند، این دشمنی از طرف
است و هنوز از خواب نگریده و با کرامت
مهر گشت و جوان را به زندان بردند که از
گوشان باز پرس، به عمل آورد اگر کسی دشمن
در دست بود، جوان را بعد از زین (صفت زین)
بزرگ او را به طرف زندان بردند و زن را در
پایه آن زن را دید، جوان سرش را زد، پای پسر هم
رفتند، من جوانی مظلوم را شکستی خود با
مهر زین گفت
هنسی از گشت و او را پسر کرد و گویا او را
پسر کرد و گشت و مهر گشت و مهر او را
بزرگ داشتند و گفتند: منی دشمن شد او را
زد او بزرگ داشتیم و او خود گفته ام در هیچ
کاری به منی مخالفت نکند
در این گفتگو بودند که منی وارد شد
مادر جوان را حاضر کردند منی از پای جوان
گفت: چه می گویند؟ منی گفت: خوب را باز
گفت: منی از مهر اجازه داری خواست مهر
گفت: چگونه اجازه ندی، در صورتی که
پدر من گفت: و تاکنون شما منی است
منی از رویه زین کرد و گفت: شاهد منی ۲
زن چهل گویا خود را خواست، آنان شاهدت
خوب را باز گفتند
منی از به زین گفت: سر بر دست منی زین
گفت: اینان برادران منی من و سر بر دست
را بیده خازند
منی از رویه آن کرد و گفت: مهر از مهر
در باره شمار خواهرتان حکم کنیم؟ آنها گفتند:
آری...
منی از گفت: شمار و خدا را گویا منی ظلم
که این زن را به ازواج این جوان به مهر
چهار صد درهم از مال خود در آورد و گفتند
قدر پول را بیخبر آید سلام منی از پول را
حاضر کرد منی از پول را به جوان داد و گفت
آنها را در ضمن زانت پول جوان پول را در
دامن زین ریخت، زن سرش را زد منی خواهی شد